

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 19 februari 1918 kl. 1/2 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag med särskild bestämmelse att tillsvidare gälla i fråga om skydd för vissa främmande patent.

Närvarande: herrar Persson i Norrköping, Gezelius, Stärner*), greve Spens*), Dahl*), von Sydow*), Tisell, Klefbeck*), von Koch*), Lindqvist i Kosta*), Lindley, Ernst, Holmdahl, Karlsson i Fjäl, Strid, Svensson i Betingetorp*) och Johanson i Gäre.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Genom en den 25 januari 1918 dagtecknad proposition, nr 46, vilken blivit hänvisad till lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

med särskild bestämmelse att tills vidare gälla i fråga om skydd för vissa främmande patent.

Härigenom förordnas som följer:

Med avseende å uppfinning, skyddad i stat, som för här i riket patenterad uppfinning gör motsvarande medgivande, skall, utan hinder av vad under 1) i 25 § av förordningen angående patent är såsom villkor för tillämpningen av den i nämnda lagrum givna bestämmelsen stadgat angående den tid, inom vilken patent i det där avsedda fall bör här sökas, Konungen äga förordna, att, om någon här i riket sökt patent å en uppfinning, varå han tidigare, dock ej före den 31 juli 1913, sökt skydd i den främmande staten, då må förstberörda ansökning i förhållande till andra ansökningar ävensom med hänsyn till sådant

hinder emot patents meddelande, som i 3 § av nämnda förordning omförmäles, betraktas så, som vore den gjord samtidigt med ansökningsen i den främmande staten, för så vitt ansökningsen här i riket skett före utgången av viss tid, som må i förordnandet bestämmas till högst femton månader från det denna lag trätt i kraft, samt sökanden hos patentmyndigheten här i riket framställt anspråk på sådan företrädesrätt inom tid och på sätt, som av Konungen i förordnandet bestämmas.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1918.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet har vid granskning av förslaget icke funnit skäl till anmärkning mot detsamma och får alltså hemställa,

att ifrågavarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 19 februari 1918.

På lagutskottets vägnar:

SVEN PERSSON.